nr̄ ſignificatur p aſſuerꝫ · ⁊ p pu-
ellam heſter noīatur aīa. Qn̄ er-
go vult aīam deuotam p eternaꝫ
copulaꝫ velut regīnā celi. aſſuerꝰ
dyademate coronaē: facit ꝯuiuiū
ſuis p̄incipibꝫ ꝰ aplīs: qui ſunt
principes celi · vt ait pſal. Princi-
pes ꝓ apl̄i ꝯgregati ſunt cum deo
abrahā · ibi ſunt lecti aurei · ꝰ doꝰ
bene ordīnate · vt ait baruch. O iſ-
rahel q̄ īngens domꝰ tua · ibi da-
tur vinū diuinitatis in copia delec-
tabilis in ſpeculo. Vn̄ ait · Om̄es
amici mei bibite vinū in leticia.
Ad qđ ꝯuiuium ⁊c̄.

Dn̄ica tercia.

Sermo · ix.

CVm deſcendiſſet ih̄us de
mōte ſecute ſunt eū turbe
multe. Mat · viii. Nota q̄
tres male radices ſunt de quibus
oīa pctā veniant. Primū ē pctm̄
p ignorantiā in patrem. ſic̄ mul-
ti dicunt. Dn̄e ego neſciui q̄ fuit
pctm̄ Talis ignorantia non excu-
ſat · q̄ eccā eſt plena doctrinis va-
de audi verbū dei ⁊ ibi docet quid
te oꝫ facere · ⁊ ibi cognoſcāt hanc
vitam · d · iſtud ſap · v. Errauimꝰ
a via veritatis ⁊ iuſticie · lumē vere
cognicōis nō luxit nobis. Secun-
da radix ē peccare in filiū p infir-
mitatē mentis. q̄ multi ſūt q̄ ſūt
valde pni qn̄ temptacō venit: ſta-
tim ꝯſentiūt ⁊ in nullo reſiſtunt.
De quibꝫ ait apl̄s Multi ſūt inter
vos infirmi nolentes reſiſtere pec-
cato Tercia mala radix ē pec care
in ſpūm ſanctum · vt qui ben e ſci-
unt bonuꝫ ⁊ malū bene dimittere
pn̄t · ⁊ ex certa malicia peccant · ⁊
indurantē vt iudas ⁊ cham. ⁊ de
hiis legit in euāgelio ſub ſpē tri-
um hoīm de quibꝫ tenet euangeli-
um. ſ. lepra · q · in p̄rem · paliticī q̄i
in filiū Perfidie ⁊ infelicitatis in
deoꝝ quaſi in ſpm̄ ſanctū. Vnde
notate euangeliū.

CVm deſcendiſſet ihēſus de mon-
te iux̄ mare galilee vbi docuit po-
pulum: audiuit quidā leproſus
ihēſū eſſe in monte: voluit ad ip-
ſum ire: ſed dn̄s obuiauit ei ⁊ tur-
be ſecute ſunt eū. Et ecce leproſus
veniens adorauit eū dicens. Dn̄e
ſi vis potes me mundare. Et cōfe-
ſtim mundata eſt lepra eius. Et
ait illi ih̄s. Vade: nemini dixeris
vt nobis daret exemplum · q̄ oī-
a opa nrā bona demus occultare
in quantū poſſumꝰ Ideo ⁊ oſn̄de te
ſacerdoti ⁊ offer munꝰ tuū qđ pre-
cepit moyſes illis in teſtimoniū.
Quare eū ad ſacerdotē ire p̄cepit
ꝓpter nrām doctrinā vt qui lepro-
ſus eſt in aīa oſn̄dat ſe ſacerdoti ī
pnīa Et ih̄s ibat vlterius. ⁊ cū in-
troiſſet capharnaū ciuitatem ac-
ceſſit ad eum centurio rogans eū
⁊ dicēs. Dn̄e puer meꝰ iacet in do-
mo paliticus ⁊ male torquetur.
Et ait illi ihēſus. Ego veniam et
curabo eum. Et reſpondens centu-
rio ait. Domine nō ſum dignus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vt intres ſub tectum meum: ſed
tantū dic verbum ⁊ ſanabit puer
meus. Nā ⁊ ego hō ſum ſub pote
ſtate impantis ↄſtitutus hñs ſb
me milites. ⁊ dico huic vade ⁊ va
dit. ⁊ alio veni ⁊ venit. Et dico ſer
uo meo fac hoc ⁊ facit. Audiens
aūt ihs fidē illius ammiratus ē ⁊
ſequentibus vȝ apoſtolis ⁊ alijs
dixit. Amen dico vobis. non inue
ni tantā fidem in iſrl: ſicut in iſto
hoīe. Dico aūt vobis ꝙ multi veni
ent ab oriente ⁊ occidēte. ⁊ recum
bent cū abrahā yſaac ⁊ iacob in
regno celoꝝ. Filij aūt regni eijciē
tur in tenebras exteriores ibi erit
fletus ⁊ ſtridor dentiū Et dixit ihe
ſus centurioni. Vade filiꝰ tuus vi
uit ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi. ⁊ ſa
natus ē puer in illa hora. Ecce eu
angelium Quo ad thema. Cum
deſcendiſſet ihs de mōte. Nota ꝙ
quatuor ſūt montes. ſ. mons peni
tentiū. mons ꝓficientium. mons
ſpeculantiū. mons regnantium.
Primus mons penitentium: vide
licet qui incipiunt penitere ⁊ bene
facere Iſtū mōtem penitentie aſcē
dere debet peccator ad plangendū
ſua peccata. Vnde iohel ꝓpheta.
Vlulate in monte ſancto meo di
cit dominus. Debet etiā peccator
mōtem aſcendere pmē vt animā
ſuā emundet ⁊ reformet quā per
pctā annichilauit. Vnde dī Ag
gei. Aſcendite in montē ⁊ portate
ligna ⁊ edificate domum ⁊ accep
tabilis mihi erit ⁊ glorificabor in vo
bis ait dñs. Iſta verba dixit do
minus ad iudeos quādo redierūt
de captiuitate babilonum. Ita do
minus vult ad nos dicere quādo
redimus per penitentiā de captiui
tate dyaboli. a ſtatu peccatoꝝ no
ſtrorum Iſti debent aſcendere mō
tem penitentie ⁊ portare ligna bea
torꝝ operum: vt de eis fiat domus
anime. Tunc dicit dominus. In
ea glorificabor. Iſte mōs ſignifica
tur vel figuratur per mōtem in quo
fuit ſaluatus loth. Vnde legimꝰ
in gene. ꝙ dominus dixit ad abra
haȝ. Ecce ego ſubuertam quinqȝ
ciuitates ꝓpter peccata eoꝝ. que pec
cata eoꝝ clamant ad me. Reſpon
dit abraham. Dñe ſi ſunt in illis
centum boni hoīes nunquid ꝓpter
illos centū parces illis. Rñt dñs
Non ſunt ibi. Ait abraham ſecū
do. Domine ſi ſint ibi quinquagī
ta: pces illis ꝓpter quīquaginta.
Reſpondit ſi eſſent vellem pcere:
ſed non ſunt. Dixit tercio. Si ſunt
ibi. x. vīs eis pcere. Reſpondit do
minus. Si eſſent ibi pcerem illis
ſed non ſūt. Dixit quarto. Dñe ſi
ſūt ibi quinqȝ: parces illis Reſpō
dit dominus. Nō ſunt niſi quatu
or. ⁊ ſic nō audebat vlteriꝰ petere.
Tunc miſit dominus duos ange
los qui eduxerunt loth cum vxo
re ⁊ duabus filiabus. ⁊ tunc plu
it ſup illos ſulphur ⁊ ignis. ⁊ an
geli duxerunt loth in montem. ⁊
ibi ſaluatus ē. Ita eſt moraliter
Peccator enī exiſtens in peccatis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

moꝛtalibus habitat in zodoma ꝛ
gomoꝛra. Sed dicit dñs ad ange
los. Ecce deſcendit: deſtruite ꝑ a
maritudinē moꝛtis peccatoꝛem vi
liſſimum: ſed angeli .i. ſacerdotes
oꝛant. ꝛ v̄go maria ꝛ abrahā. O
dñe parce malos ꝓpter bonos ꝛ iu
ſtos vt eoꝝ meritis peccatoꝛes fo
ueantur ad tps pn̄ie. ꝛ qn̄ tunc
pctoꝛ agit pniam: mittit dominꝰ
ſibi duos angelos viz predicato
rem ꝛ grām diuinā. ꝛ ibi educit
eum immediate in montem bone
opationis ꝛ pn̄ie. ꝛ ibi ſaluatur
cum totus mundꝰ ſtat in timoꝛe
Et cū dies moꝛtis venit qn̄ miſer
peccatoꝛ ducetur ad ſulphurez ꝛ
ad ignē: tunc vere penitens ſecu
re ſtat in monte pn̄ie. Unde ps.
Montes excelſi ceruis: petra refu
gium erinacijs. Sup quo ait caſ
ſiodoꝛus ſup ps. Qn̄ ceruus pſeq̄
tur a venatoꝛibꝰ fugit ad montē
Ita penitens qn̄ pſequitur a dya
bolo ad montē pn̄ie. Et erinacius
fugit ad lapidē: vbi habet ſuū ni
dum. Ita penitēs qui ē velut eina
cius cū flagellis ꝛ ſpinis fugiat
cum temptationibus ad lapidē
.i. xp̄m ¶ Secundus mōs pficien
tium ē qui pficiunt de die in die ꝛ
ibunt de v̄tute in virtutē. iſti dn̄t
fugere ad montem ſcē doctrine
Unde ps Tange montes ꝛ fumi
gabunt. Unde ſcī doctoꝛes qui do
cent ppl'm verbo dei: tangūtur ma
nu diuina .i. grā diuina. ꝛ tunc fu
migabunt mōtes qn̄ verbum dei
ꝑ redicāt. Et ſicut pꝰ fumigationē
montiū venit imber ꝛ pꝰ imbrem
fructus. ita poſt verbū dei irrigat
coꝛ hoīs. ꝛ ſequit fructꝰ bone opa
tionis. De quibus fructibꝰ dicit
apl'us Fructus aūt ſpūs. caritas
ē. manſuetudo. benignitas. pax
pacīa Iſte mons figurat ꝑ mon
tem ſinay. De quo legimus exo.
Qn̄ filij iſrahel exierunt egiptum
ad terram pmiſſionis: venert ad
montē ſinay. ꝛ apparuit dñs mo
yſi dicens. Aſcende ad me in mō
tē: dabo tibi duas tabulas lapi
deas: In prima erant tria precep̄
viz. Unum crede deū: nec iura va
na ꝑ ip ſum. ſabbata ſcīfices. In
alia erant ſeptē precep̄. viz habe
as in honoꝛe pentes. non ſis occi
ſoꝛ. fur. mechus. teſtis iniquꝰ. al
terius nuptā. nec rem cupias ali
enā. Qui accepit a dño .x. precep̄.
ꝛ docuit filios iſrl' .i. fideles Ita mo
raliter ꝑ moyſen nō predicatoꝛē
qui dꝫ aſcendere ad montē ſacre
ſcp̄ture. ꝛ ibi dabit dñs ſibi .x. p̄
cepta qui dꝫ docere filios iſrl' .i. fi
deles. Ut ḡ pficiāt ꝛ illa faciāt ꝛ
obſeruēt. qꝛ ſine illis nō p̄t in ter
rā pmiſſionis eterne intrare Ma.
Si vis vitā ingredi ſerua mādata
dei. Itē ioh Qui hꝫ mandata mea
ꝛ ſeruat ea ille ē qui diligit me ꝛc̄
Mons pficientiū mons doctrine
ꝛ illū aſcende ¶ Tercius mons ē ſpe
culantium id eſt perfectoꝛum. De
quo .iiij. Re. iiij. Helias aſcēdit in
montem carmeli. et manſit ibi.

Et hoc ꝓpt̃ tria · vt pacē īuitaret ·
vt feruentius oraret · ⁊ vt ſecurita
tem haberet · Ita pfectus homo debꝫ
aſcendere vt helias in montē ſpe
culacōis vel ꝯtemplationis vt pec
cata vitet · Nam hō manens in co
gitationibꝰ mundanis ⁊ occupa
tionibꝰ non pt̄ celeſtia ꝯtemplari
Item debet aſcendere ad montem
ꝯtemplacōnis vt valeat feruenti
us orare · Vnde cū dn̄s voluit ora
re aſcendit in montē · Item dꝫ hō
aſcendere montē ꝯtemplationis:
vt valeat ſecurius hitare · Vn̄ vide
mus ꝙ caſtra fortiora ſunt in mō
tibꝫ ꝙ̄ in vallibꝰ Ideo ait pſ Pre
parans montes in virtute tua · De
iſto monte legimꝰ figurā in apo ·
vbi ait ioh̄ · Vidi montem ſyon
⁊ ſup eum agnum ſtātem · de ſub
cuius pede fons viuus emanat · ⁊
turba magna cū eo in veſtibꝰ al
bis · Ita moraliter iſte mōs ſyon
ē mons contemplationis · qꝛ ſyō
dr̄ ſpeculū ⁊ ft fidelem animā deū
ꝯtemplantē · Vnde dr̄ de ea ſap ·
Speculū ſine macula : ⁊ candor lu
cis eterne Illa dꝫ aſcendere ad ag
num ihm̄ xp̄m ꝓ nobis immola
tum ⁊ montē ꝯtemplari · De quo
dr̄ in pſ̄ Sicut ros hermon qui de
ſcendit in montē ſyon Hic ē que
ſtio quō ros hermon illiꝰ montis
poterat aſcendere in montē ſyon ·
Rn̄dendum ſm̄ caſſiodoꝝ ſup pſ̄
ꝙ hermon multū fertilis mōs ē ·
⁊ agni ibi paſcebant̄ · ⁊ qn̄ p̄ſes
antique legis volebāt deo immo
lare : tulerūt agnos optimos qui
ibi de rore ⁊ herbis nutriebant̄ ⁊
illos immolabāt in monte ſyon
Ita ſpūaliter ſyon dr̄ ſpeculū ⁊ ſi
gnificat beatam virginē mariam
q̄ ē ſpeculum ſine macula : in quā
deſcendit ros ⁊ ſpūs ſcūs De quo
yſa · Rorate celi deſup · Et ꝑ mon
tē ſignificat̄ thronꝰ dei altiſſimi ·
de quo deſcēdit ros in vterū virginis
de quo fiebat ⁊ nutriebat̄ agnꝰ
dn̄s ihs xp̄s ꝓ nobis immolatꝰ ·
Vnde ioh̄ · Ecce agnus dei ecce qui
tollit pctā mundi · ⁊ ſic pꝫ tercius
mons ¶ Quartus mons ē mons
regnantiū ⁊ clare deū intuentiū · ⁊
iſte ē mons a quo celū illuīatur ·
Vnde pſ̄ · Illuminans tu mirabi
liter a montibꝫ eternis · Iſte mōs
ē a quo auxiliū nobis datur Vn̄
pſ̄ Leuaui oculos meos in mon
tes ⁊c̄ · Iſte ē mons requieſcentiū
Vn̄ ait dn̄s per ꝓphetam yſa · Pa
ſcā oues meas in montibꝫ iſrl̄ · ⁊
ibi requieſcēt in herbis virentibꝫ ·
Iſte ē mons collaudantium Vn̄
pſ̄ · Fundamenta eiꝰ in montibꝰ
ſcīs · Et laudabunt dn̄m in mōte
ſcō eius · Iſte mons eternitatis fi
guratur in monte thabor · de q̄ ma ·
Aſſumpſit ihs iohem petꝝ ⁊ ia
cobū : ⁊ duxit eos in montē excel
ſum ſeorſum · ⁊ transfiguratus ē
ante eos · ⁊ facta ſunt veſtimenta
eius alba ſicut nix ⁊c̄ · Ita morali
ter iſte mōs ē eterna vita · de quo
pſ̄ · Mons in q̄ beneplacitū ē deo
hitare : in eo · etenim dn̄s hitabit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in finem ibĩ eternaliter. Aſſump
ſit tres diſcipulos In ſignũ ꝙ tria
genera hominuz ſolum aſcendũt
in montem eternitatis cũ xp̃o ſcȝ
peccata ſua pure ↄfitẽtes. ⁊ om̃ia
vicia penitẽdo derelinquẽtes. Iſti
ſignificãtur p̱ iacobũ Iſtĩ deũ cog
noſcẽtes ipſũqȝ laudãtes. et iſti
ſignificant p̱ petrũ. Iſtĩ innocẽtes
qui nunq̃ peccauerũt. vñ querẽs
dauid dicit. Quis aſcendet in mõ
tem dñi: aut quis ſtabit in loco ſã
cto eius. Reſpõdet. Innocens ma
nib⁹ et mũdo corde q̃ non accepit
in vanũ animã ſuã nec iurauit in
dolo proximo ſuo. Et iſti clarificã
tur in corporib⁹ cũ xp̱iſto clarifi
cato Ideo veſtimenta ei⁹ vt nix al
ba fuerũt. Iſti deũ videbunt facie
ad faciẽ. ideo facies ei⁹ reſplendu
it ſicut ſol Ergo quo ad thema. Cuȝ
deſcẽdiſſet ihe̅ſus de monte ſecute
ſunt eũ turbe Orem⁹ ergo ipſũ vt
donet nobis graciã illam vt eum
valeamus ſequi

Dñica quarta Sermo. x.

Erat ei ventus ↄtrari⁹ illis
Marci. vi. Videm⁹ in na
turalib⁹ ꝙ rex ſapiens di
uerſa bella cernẽs populo immi
nere: aggregat ſibi milites ⁊ prin
cipes fideles et fortes q̃ gentẽ ſuaȝ
poſſint ab inimicis defendẽ. Tũc
ãt rex tria facit qñ vult eos pro
bare. Primo facit haſtiludiũ vt
ibi audaces fiãt. et ducit eos ad
torneamentũ vt bñ pr̃ticiẽtur. Et

iõ tornam̃i inuenerũt haſtiludiuȝ
vt eoꝝ pueri exercitarent̃ in bell̃
Vñ. iiij. Reg̃. Iofee rex p̱babat mi
lites. Secũdo nõ longe ab eis eſt
eos aſpiciẽdo p̱pat⁹ in auxiliuȝ ſi
neceſſe. ẽ Tercio eos liberãs leta
tur Vnde dr̃ libro regũ Rex libe
rauit nos de manu fortiũ Vñ pŝ.
Arc⁹ fortiũ ſuperat⁹ ẽ. ~~Iſtĩ arc⁹ for~~
~~tiũ ↄtereẽ~~ et infirmi accincti ſũt ro
bore Eodeȝ modo voluit xp̃s facere
rex et dñs nr̃. Nã deus ⁊ hõ voluit
pugnare p̱ patria h⁹ mundi. cõ̃
dyaboluȝ et ſuos ↄplices vt nos li
beraret Voluit primo eligẽ ſuos
diſcipulos velut milites in quib⁹
voluit eodeȝ mõ p̱bare ⁊ experiri
vtruȝ eſſent fortes. et duxit eos i
mare. et ipſe dormiẽs iuxta eos ſe
poſuit. et poſtea ventos excitauit
et pi̅culoſos fluct⁹ maris de p̱fũdo
excitari p̱miſit. Tercio de illo peri
culo eos liberauit. Et de hoc dicit
euangeliũ preſẽs qd̃ deſcribit no
bis matheus euangeliſta.
Aſcendente ihe̅ſu in nauiculam.
ſecuti ſunt eum diſcipuli eius. ⁊ ec
ce motus magn⁹ factus eſt i ma
ri ita vt nauicula operiretur̃ fluctí
bus. Ipſe vero dormiebat. Et ac
ceſſerunt diſcipuli eius et ſuſcita
uerũt eũ dicẽtes. Dñe ſalua nos peri
m⁹. Et dixit eis. Quid timidi eſtis
modice fidei. Tũc ſurgẽs īperauit
ventis et mari: et facta eſt tranq̃l
litas magna. Porro hoĩes mirati
ſunt dicentes. Qualis eſt hic. q̃a
mare et venti obediũt ei. Et ſic

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf